

Sy-li spěwał,
Pilnje dželať,
Strowja ce
Swó,bny statok,
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Nápoj mócný
Lubosc ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwosc da.

Njech ty spěwaš,
Swěrnje dželať
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njech ci khmana
Žiwnosć je,
Žiwa woda,
Kiz Bóh poda,
Wokřew ce! F.

Čerbite njedželske łopjeno

Čafožit 1891 Khrjebjanfši farai dr. theol. a fil. Bjedrich Sella.

W Budyschinje

21. měrza 1937

Bauzen

Njedžela Palmorum.

1. Tim. 6, 12.

„Wojuj dobre wojowanie wěrn; šapšimá wěčnje žiwjenje, na kotrej tež by powołany a by pónať dobre pónacze pšched wjele šwědkami.“ Tak šwjaty japoschtol na šwojeho šobudželaczerja Timoteja piša. To šłowo rad našim paczerškim džěčom šobudamy. So by jenož tak bylo, a šo bychu džěnša, hđež tyžazy a šašo tyžazy w našim wótznym kraju ke konfirmaziškemu wołtarjej pšichstupja, dobre pónacze pónali pšched wjele šwědkami. Šdy by to pšchězo dobre pónacze bylo w běhu lět, kať wjele hinať by džěnša š našej ewangelsko-lutherškej žyrtwju štať! Ale wot tnych, kotřiž šu pónacze pónali, je jich wjele š nekajkeje pšichčiny š žyrtwje wustupiko. Či šo nětko njemóža wjazy š Božemu šłowu a blidu džeržecž, a tola šu to we šwojim čažu šlubili. So bychu šo wšchitny paczeršy niz jenož džěnša, ale tež do wšcheho pšichoda š wěre do Boha našeho Wótza, Jesuša Khrystuša, jeho šyna, našeho Knjesa a šwjateho ducha pšched Bohom a čłowjekami pónali, šo bychu šo šprawnje prózowali po tutej wěre šo šadžeržecž, hrěhej šo wotriez a ša našim Šbóžnikom šhodžicž. Kajka konfirmazija! W kajšim čažu! Šo je rošbudny džěń ša paczerškich džěčji, šchťo to njeby hižo š konfirmaziških praščenjom špónať? Njeje podobna šituazija, kaž tehdom, jako Josua lud pošeldni ras w Sichemje šhromadži a š iraelskim štaršim, šudnikam a pšchedštajenym wot Božeho džiwneho wjednistwa rěčeshe a šwoju rěč škónczi š rošbudnym praščenjom: Čhčecze tomu Knjesej šlužicž abo Amorejškim pšhiboham. Wšwólčze šebi! Wón šam pať šo ša toho Knjesa rošbudzi: Ša pať a mój dom čhžemy tomu Knjesej šlužicž! Móžemy wěšče pšchěšwědcženi byčž, šo je Josua šlubjenje džeržak, pšchetož mějeshe š tomu

šrutu wolu. Še wšchitke šwoje mozy napinať, a Bóh dawa dobněže, hđyž šo čłowjek prawje prózuje.

Šchězo padnje pola naš konfirmazija na njedželu Palmorum, to rěka do pašionskeho čaža. Tón lud nam pšched woczomaj šteji, kotryž Jesušej hołduje. Šchěščěra draštu na pucž, abo ruba hałošy wot šchtomow a ščele je na pucž. Ššchjwškuje jemu: Šostana temu šynej Dawitowemu. Šhwaleny budž, kiž pšchidže w mjenje teho Knjesa! Ale to bě šhablaty lud. Bórny wołashe: Ššchizuj, ššchizuj jeho! Kať derje šo Jesuš wot tutnych njewobštajnych čłowjekow roššnawa! Njeje džěnša tajki a jutsje hinaššchi. Ně, je šebi šwěrnny wošak. Še hórki pucž hacž do pošlednjeho šónza po woli šwojeho njebješkeho Wótza šchoť. To naš pašionski čaž wuczi. Ššchi tym je tež pšchězo šašo šwoju wucžbu wobštrucžil. Ššłowo a ššutk šo pšchi Jesužowej šmjerčji na krašne wašchne šjednocžitej. Šrožy ša šwojich njepšchěčelow a dołonja ššutk wumóženja. Šaj ša tajšim Šbóžnikom je hódno hičž. Dha nješšmy na wopacžnym pucžu. To je tón wulki wšchšchi měšnik, kiž je šo šam ša naš woprowať. Še šobuželenje měť š našej šlabošču. Džemy po tutym pucžu, dha šo njewobšunjemny. Njepšchidžemy na wotpučze. Ale tón pucž naš š Wótzej do domu wjedže. Šhryštuš je čžerpil ša naš woštajišchi nam wopižmo, šo bychmy šlēdžili ša jeho štopami. Wotpołasacž móže jeho jenož tón, kotryž jeho nješnaje, abo tón, kotryž jeho njerodži. Ale Jesužowe šłowo plačji: Šchťož mje pónaje pšched ludžimi, teho čhzu ja tež pónacž pšched šwojim Wótzom, kiž je w njebješkach; šchťož mje pať šapřě pšched ludžimi, teho čhzu ja tež šapřěč pšched šwojim wótzom, kiž je w njebješkach. Šehodla štari a mlodži: Pošluchajmy na Jesuša, kotryž rjeknje: Čhčeli šchťo ša mnu pšchidž, tón šam šo šapřěj a wšmi šwój ššchiz na šo a poš ša mnu.

A lětka padnje konfirmazija do časa psihotowanja na zyrkwinsku wólbu. Tsecze konfirmaziske praschenje rěka, hacž chzedža ho paczeršy i našej ewangelisko-lutherstej zyrkwi hwěru dzeržecž. Ale nještaji ho psches wólbu ewangeliska zyrkej do praschenja? Může ho šyła zyrkwinska wólba wotmécž? Shto je zyrkej? Tam je, hdžež ho Bože słowo prawje předuje a sakramentaj ho prawje, mjenujzjy po wustajenju našeho Knjesa wufonjatej. Njeje ho to pschezo stało we našej ewangelisko-lutherstej zyrkwi? Njeje to zyrkej Khrystuškowa? Haj jenož sa nju móžemy hlokwowacž. Shto dha dže němste křesćanstwo? Němsku nationalnu zyrkej? Křesćanstwo jako tajke njemůže ženje nazionalne bycž. Našy Knjes hebi žada: Džicze po wšchem hwěcže a wucžcže wšchitlich ludži a křesćicze jich w mjenje Wótza a Esyna a hwjateho Ducha. Potajkim křesćanstwo njeje na našy lud wobmjesowane, kaž tež na žadny drugi lud niz. Pschi tym wšchaf mamy wusběhnyč, so žmy ho jako Eserbja narodžili, a so žmy jako tajzjy dobri němzjy štaczenjo. Ale hdž wědomi němzjy nazionalni sozialisťojo dželicž wjedža zyrkej a stat, dha dyrbjeli my Eserbja to hišcže wjele lěpje rosumicž. Tehodla sa našich paczerškich a naš dorosčenyh žadny strach njeje: Khrystuškowa zyrkej twjerdže šteji. Selske wrota ju njebudža pschewinyč. Hamjeń!

Khrystuž našy pastyř.

Psalm 23.

Słóž: Jako wozka Jesuža.
Hdž ja, Jesu, Tebje mam,
W hwěcže tradacž njetrjebam.
Pastyř mój žy drohi, luby!
Dopjeli Eswoje kražne žlubny;
Njech žym Twoja wowczicžka
Čažnje, wěcžnje šbožowna.

Kaž mje wjedžesch, džu ja hičž,
Njedaj mi ho sabkudžicž.
Tebje hebi horzo žadam,
A po Twojej hnadže tradam.
W žwětnej harje štnšcže ho,
Mi po Tebi, Jesužo!

Wutrobnje mam lubo Čze,
Ty žy moje wjehele!
Knjes a Šbožnik mój žy luby!
So mnu Twoje žwjate žlubny! —
Wostań pschi mni, Jesužo,
Ty žy moje bohatstwo!

Esmsil Eso na mni, Jesužo
Scžiu mje w Božy bohatoh'.
Hrěšnik khudny dže bycž žiwny
S Twojej' hnadny, štrowny čžilny.
Jesu, wječho žiwjenja,
Šbožny je, šhtož Tebje ma!

Wumóžniko, Jesu mój,
Wěcžnje bycž džu, wostacž Twój!
Wumóženny wot wšcheho šleho,
Wola Wótza njebjeskeho
Njenšchi džaf džu špěwacž Čži,
Hdžež žy šbožni w radošči.

Shtož pschi Khrystužcže wostanje,
Dobry džel s Nim dostanje!
W žanym druhim šbožnosč njeje!
W Knjesu wjehelemy ho jeje!
We Nim duške wěrjaze
Maja wěcžne žiwjenje!

J. W.

Konfirmaziski šchpruch.

Wěsch ty žwój — konfirmaziski šchpruch? — Shto dyrbi woněmicž? Ty? —

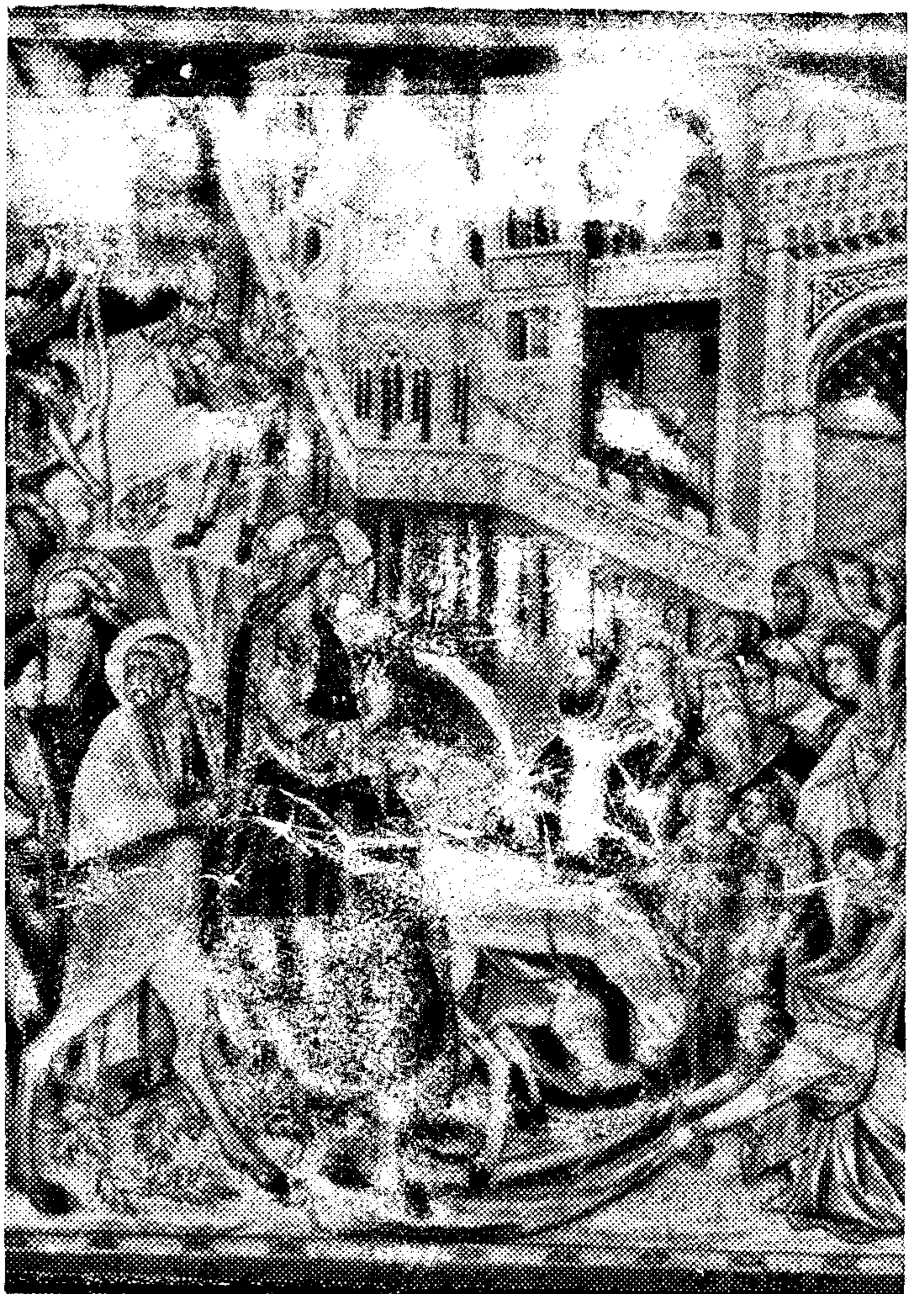
Ale to niedožaha, ho jeho dopomnicž žnadž pschi konfirmaziji džecži, ně, pucžnik psches žwjenje dže wón bycž! Esy jón ty jako tajki wužiwal?

Dobre je, šhtož něštón žwojemu wofadnemu kopjenej namjetuje: w džakownosčzi sa jemu daty šchpruch:

Kóžde paczerške džecžo — tak pišče wón — napišaj hebi abo daj hebi napišacž, slěp hebi abo daj hebi slěpicž konfirmaziski šchpruch do špěwarškich a to, hdž móžno, předy hacž přeni ras s Božemu blidu dže. Tak wón jemu žam wot ho pschezo šako na woczi pschiudže a žam toho, liž jón dosta, dopomina, niz jeno žam na ho, ale dozyla na žyle žwjatocžne hodžinki, na wšcho, šhto ma nam konfirmazija prajicž.

Dopšewar pišče: „Njech kóždy šako nawuknje, so dže jeho konfirmaziski šchpruch runje wot njeho něštó a so konfirmazija njewošnamjenja nekajli kónž, ale so wona wošnamjenja šapocžatk wofobinskeho křesćianškeho žiwjenja.“

Njeměnišy, so tole njeje jenož pižane sa paczerške džecži tutoho lěta, ale sa wšchych konfirměrowanyh? Njeje to tež pschedewšchem praschenje — a Bóž daj — lube dopomnjenje wšchych „šlotych konfirmandow?“

Jesužowy pschitkad do Jerusalema.

„Abu dyrbi hatte cžab s nufami nař k temu nanufowacz. Cžitaj tež tole hiřhcze, řchtoř pólnořchery ř pola piřche:

„Tu we wójnje řy cžiliře hinařchi cžlowjeř a myřliřch řebi piřhezo řařo a řařo na řwój konřirmaziřki řchpruch. S toho móřeřch řebi wjele wjacř, a kóřde řłowo je kař řa tebe. Wjele bu řiř hiřo hinařchich, hacř runje řim wo to cžiniř njebē, ale: nufa wucři řo modliř. . . .“

Nasbēranķi řa wřchēch, wořebje řa pacřiřke dřiēři.

Pod tutym heřlom bēchmy tu tydzenia wřchelařeho wořewili, řchtoř je, kař wēmy, řiř wjele řajimowalo. K tomu, řchtoř wo hrabi Zeppelinu wořewichmy, móřemy tu dřenřa tež tu modlitwu dodacz, wo kotrejš bē tydzenia rēř:

Po 27 lētach horzeho a cžeřkeho bēdzenia wo powētrou řodř, wo kotrejš bē hrabja hiřo 1873 prēnje nacřiřki řapodař, a po wjele wurēřowanju, wuřmēřchowanju a po wjele wotpořařanjach bē piřhiřchol dřen 2. juliřa 1900. Prēnja řodř bē dotwarjena a je hotowa řa prēni lēt tam w hali w Manzellu. Wiřhitko cžaka na piřhiřas, řo maja řo wrota hale wocřiniř. Tola to řo njeřtanie. Cži, řiř bliřko hrabje řteja, wiřřa, kař wón řwoju bēlu cžapku řcžeňje, a ruřy řtyňje; jeho hłōř klincři piřhes rumnořč. Stary hrabja Zeppelin řo modli: „Smilny řnjeře, my porucřamy tutu řodř do Twojeju móřneju ruřow. Niř worařawořč to bē, kotrař nam da ruřy na to řkořicř. Ty to wēřch. Ty wēřch tež, řo řmy my cžinili, řchtoř řamōřa cžlowjeřojo cžiniř, a řo to njeje niřo, ř cžimř bndmy Tebe řpyřowali, hdnř nēř řpyřamy, řo pořbēhnyř do powētra. My wēmy pař, řo je jeniřčřy w twojim řohnowanju wřcho řapřhiřate. Daj Tvojimaj wuřhowařymaj ruřomaj nad nami bncř, řnjeře a Bořo. Tola niř moja, ale Tvoja wola řo řtaň do wēřnořcže. řamjeň.“

Njeje to runje nēřchto řa nařche pacřiřke dřiēři, kotreř dyrbja tař rjeř řwój prēni řlēt do řiwjenja řpyřacz? Njeje to nēřchto řa wař, řiř wy řtarřchi a řmōřřja tutych dřiēři řcže? A njeje to nēřchto řa nař řtarřch a najřtarřchich, hdnř tutōň řchēdřiwř a dřiēlacři a rjeř řo tařle modli piřhi řwojim dřiēle? A njeje to nēřchto tež řa wař, wy „řkote pacřiřke dřiēři“, řiř řy, kař hrabja Zeppelin, řcže řmēli dořhi puřč cžahnyřč a řcže řmēli dořhi dřen dřiēlacři — a wēriřč a řo modliřč?

Řař dopomina nař to tola na jeneho druřeho, řiř je tež řutkowal řa řyř lud a řraj dořhe řiwjenje dořho — kař hrabja Zeppelin, — na řindenburga. řindenburgowe heřlo je bnyř wot mlōdnyř lēt hacř do pořledneje hodřiny — a wono je piřhed nim řtařo, řařo bē wořař a řařo bē preřident: „řpēwaj a dřiēřaj!“

Biblija.

Řař tam wonřach dalořo ř ranju — a kař to tu pola nař!? — tař dyrbjeli prařicř, hdnř řtyřchimy, kař tam na pořkupje řorea — w řiřřej napřchēřiwō japanřkim řupam — řtudia ř Bibliju. řtudia ř Biblije ma wuřnamne mēřtno w řyřkwiniřkim řiwjenju řoreje. řařořuja tam řhule řa tutōň řtudia a wuřotuja tam řurřy abo rořwucřowanja řa to. řoni je tute řibliřke rořwucřowanja wopyřowalo 178 313 řhulerjow; to bē řiř 15000 wjař hacř lēto praředny! řdobom řo tam řchēřčřiřanřtwa řyňje rořřchēřja. 15 874 wořobow bu řchēřchnyř. W piřchēřřku je tam kōřdu njeřřelu 288 338 řemřchēřjow w Bořich domach, nimo tořo maja tam tař njeřnowane „njeřřelřke řhule“ 344 268 wopyřowarjow; řiř bē

řoni na 20 000 wjař hacř lēto praředny! řa řyřkwiniřke rořwucřenje je řo 1936 řamōřwiřo 17 626 řatechumenow.

řo bnyřu řařtojniřow japanřkeje wuřchnořcže wo řkutkowanju miřionřtwa rořwucřiřli a řdobom řwiřřki mjes řoreanřkimi a japanřkimi řyřkwjemi řkrucřeli, pořčřelu řařtojniřkam ewangeliř řana ř rořprařwjařym piřřmom.

řjedyřbjal řyř nařch cžab řamōř, nař nanufowacz, řo řmy bōle a wjařy ř Bibliju řiři?

řyřkeř a řtat.

Řalmarum. Tuta njeřřela nařchich pacřiřřkiř dřiēři ma bncř bjes wuřotowanjow pařtaje; tař je pařtaja na napřařchowanje řrajnořyřkwiniřkemu hantej w řrijeřřđřanach řjeřwila.

Wořewjenje řa tutōň rořřudny cžab řtaj mjes mnoho druřimi tež wořewiřoj bywřřej preřidentaj řjednocřenřtwa abo wuřřawa „Deutscher Evangelischer Kirchentag“, ř. řilhelm řreiherr von řechmann a ř. řr. řuther; my řo tu řtajimy, řo by trořhu ř rořřařnyřenjom bnyřo w tutym cžabju, we kotrymř řo telko rēři a tež piřche wo piřhiřewjenej wōľbje. kotruř je wjedniř a řanzler řdolř řitler porucřiř, řo by řo ewangeliřki lud w njeř řwobodnje rořřudřiř a wuprařiř: „řomhajiře řobu, řo by řo wřcho, řchtoř dřiēli, nařad řtajiřo, a řo řo wřchitřy, řiř chjeja řyřkeř, kotrař řo na řibliji a wuřřnacřu twari, a wřchitřy, řiř chjeja řyřkeř řařo řyřkeř, řjednocřa tař, řo řu w řwojeř woli a w řwojim cžinjenju řyřle piřchēřene. řjenđže nēřkle woprawdže wo to, hacř tuto abo tamne wořebte wuřnacže, tuto abo tamne řheologiřke piřchēřwēdčjenje, tutōň abo tamny řyřkwiniřopolitiřki nahlad piřchēřwahu dořřtanie: nē, wono dže jeniřčřy a jenoř wo ewangeliřku řyřkeř, kotrař ř mořy ewangeliřa w njeřřchēmēňjomneř řwēřje ř řwojemu řbōřniřej řeřuřej řhryřřtuřej a w horzeř lubořčři ř nēřřiemu luđej ewangeliřke řchēřčřiřanřtwa řařo řařořč, bjes kotreřoř njeňdže, řwēřčři. řomhajiře, řo wjeřeli tomu wēnuřo, wřchudřom, řo řo tuta myřł piřchēdobudže řařo nawjedowaze heřlo řa wōľby, kotreř řu porucřene, řo by řo řyřkwiniřke řiwjenje řmēřowalo.“ — řono njeňdže piřhi tutej wōľbje wo to, kař řyřkeř řtatej řteji, njeř tu tež řajřy řu, řiř tole prařa. řbo tutym prařchēňju njeřmōře a njeřřreba ani rēřiře bncř! řo řpořnařelch na piřch. řařnyře dořčř ř wořewjenje řařřkeho řyřkwineho wubjerka a wřchēch řařřkiř řuperintendentow, potařřkim wjedniřřtwa a řařřupjeřřtwa řařřkeje řyřkwije — a řyřje jeje wubjerč je nēřřki miniřter řa řyřkwine naleřnořcže řam powořal! —; tam řteji: „řařo muřojo řyřkwije řtejiřy my, řebi tořo poľnje wēdomni, wořřjedř ludřtwoweřo nawřōta — wōľkiřcher řuřbruch — a wēmy řo ř nařchim ludom a ř nařchim wjedniřkom we řwēřje řjednocřeni a řwiařani.“ A tola je móřno bnyřo, řo řu prařili, řo řu cži, řiř w řajřim wuřnacřu ř yřkwiji a tořodla tež ř řtatej řteja, piřchēčřiřwiniřy řtata! řo wřcho nam nanajřhutiřiřchō řnowa napořořa tu piřhiřłuřchnořč, kotruř pař hiřo piřchēzo mēřchimy: dobropořřnyřč řa ewangeliřku řyřkeř a jeje řkutkowanje řohu ř cžeřčři a cžlowjeřkam ř řohnowanju, a dobro pořřnyřč řa lud a řtat, řa wōřnyř řraj a wjedniřka. A to řo řtaň niř jeno w Bořim domje, nē, to řo řtaň runje tař w domjařnyřch nutřnořčřach! ře řo tola tař nēřkotre rořřudčjenje, wo kotreř řu řo hewař nēřkař pořřowali, rořřudřiřo w modleřřej řomorřy — a to nanajřēpje! řichtōň řo njeřdaj řamnyřč we řwojim wuřnacřu a we řwojeř wēřje, kotrař je řařořena na řibliju a ře kotrejš řo wuřřawamy po řuthereřku, w kotrejš tež řtejiřy w řwēřje a we modlenju ř wōřnyřemu řrajeř a ř wjedniřej! řjeř piřhiřdže wudawa-

nje a wumjetowanje tajke a hinasche a wot kajkehož kuli bofa: naša wěra je ta a naša zyrkej je ta, kiž je sakožena na tón jedyn sakožk, kotryž je Jesuž Khrystuž, Boži a człowski Esyn, lchizowany a stanjenn, nam pschpowjedany a nam předomany wot zpleje Biblije, kotruž da reformator Luther, kotrehož je wjednik a kanzler Adolf Hitler najwjetšeho mjes Němzami mjenował němstemu ludej w maczernej rěczi.

Se Eserbow a s dalofa.

Kantor Jan August Kapler, na kotrehož žiwjenje a skutlowanje a wumrěcze je naše kopjenko hižo tndženja spominało, bu šobotu, 13. měrza, na Michalskim pohrjebnišcju pokhowany. Mnoho je jeho semrěte czěło po požlednim pu- czju pschewodžalo a šo njebočizkemu džatowalo ša wscho, šchož wón dokonyal a zyrkej a lud. Tež naše kopjenko „Bombaj Bóh“ šo jemu džakuje ša wschu prózu, kotruž je tež ša njo naložil, wošebje w lětach, jako bě š redaktorom wučer Šiedler, ale pał tež hišcze po tym. Redaktor šam a jich došcž druhich šu š jeho šchulerjemi byli a šo pola njeho we šerbštej rěczi wudospoňjeli. Š džakom špominamy na to. Bóh je jemu tajku šwěrnju šlužbu pschi jeho zyrkwi a w šchuli a mjes ludom žohnował, Bóh ju jemu dale žohnuje.

Paul Gerhardt, šlawny a lubje šnaty němški šerluscher, narodži šo psched 350 lětami. Tuž jeho tak a hinaš lětka wo- pominaja. My to tu tež budžemy a w kóždej wošadže drje šo to tež štanje.

Š Drježdžan. Njedzelu 7. nalětnika, runje na tym dnju, hdyž naša naczojna organizacija bě šwołała wažnu ludowu šhromadžišnu, wotměchu šo tu w Kšchiznej zyrkwi šerbšte šemsche, kiž běchu derje wopytane. Šslužbu wukonja knjes šarac Krawz š Hrodžišcža, kotrehož předomanje w lubej ma- czeršcžinje wschitkich lubnych Eserbow roswoješeli. Tež pschi šledowazym Božim wotkasanju šo mnoho ludži wobdželi. — Šo tym šo wotmě w „Šanskim dworje“ wošadna šhroma- džišna, kiž knjes wuměštki molet Kowar nawjedowasche. Šo- kašawšchi na tutón wažny džen, kiž je wschěch Eserbow šajimo- wał, šaspěwa šo narodna hymna. Wschelake nowoštki buch u wošjewjene a po tym jimašche šo šłowa knjes šarac Krawz, kotrehož wuwjedženja dženšnišche zyrkwinske praschenje ros- jašnizaje še šajimom šo pschijima. Na škutlowanje, pschitom- neho knjesa šararja em. Tnicherja, kiž nětko tu pschěbowa, špomina knjes Hajdan, bohuzel pał knjes šarac Tnicher mjes nami šwoštacž njemóžesche, tuž jeho narěcž nješledowasche. Šedna Eserbowka, š Ameriki šo wrócžaza, rěcžesche wo zyrk- winškim a wschědnym žiwjenju w tutym internacionálnym kraju a wušběhny, šo Němzju šo jenož psches zyrkej w zušbje šo šwjasaja a tak wulki zyrkš tworja. Š narodnym špěwami ššoncži šo šhromadžišna.

F. Th. S.

W Krimmitschawje šu njedzelu Laetare nowu tam na- twarjenu zyrkej pošwjećili. Wobladachmy w Drježdžanach njedawno krašne wodžecža ša jeje woštar a šlětku, kotrež we Drježdžanskim maczeršnym domje diakonizow wuštojnje wuš- šiwachu. Šswjatocznošcž mějesche šuperintendent Hammer- šmidt.

W Parisu pschihotuja wulku šwětowu wuštajenzu — njech tež pschi wschelaticch hacženjach a šadžewkach; dželaczerjo šo tam wadža a „štraškuja“ a wulka woda wobcžežuje twary a pschihoty. W šwisku š tutej wuštajenzu pschihotuja tam tež wulki šwětowy kongreš, kotryž ma šo šaběracž š prasche- njemi ššesčizjanskeho mandželškeho a šwojbnego žiwjenja.

Bibliški pučnik.

Palmarum, 21. měrza: Mój Knježe a mój Božo! Jana 20, 28. — Jana 12, 1—13. — Zach. 9, 9. — Wschitko, šchwož wy šapocznjecze, šapoczje to š Jesužom, o, dha šbože dosta- njecze, twaricze šej kruny dom. Tón wěrjazny dostawa wschit- to psches hnadu, psches Šejuša š wschemu najlěpschu ma radu. O, Knjesowe mjeno je šwarnowanje, njech njepšhecžel naj- šóršchi na waš tež dže. (Šionske hložny 181, 10.)

Pondzelu, 22. měrza: Abó mēnišch ty, šo njemohł ja šwojeho Wótca prošncž, šo by wón mi pošłal wjazny dnžli dwanacze legionow šandželow? Ale tak by pišmo było do- pjelnjene? Wono dyrbi šo tak štacž. Matth. 26, 53—54. — K. 109, 3. — Mark. 13, 24—37. — Psalm 2.

Wutora, 23. měrza: Khrystuž je šam psches šwoju krej junu do šwjateho nuts šchol a wěcžne wumóženje namakał. Hebr. 9, 12. — K. 208, 1. — Mark. 14, 1—9. — Psalm 42.

Šsrijeda, 24. měrza: Kaž Jesuž běšche šwojich lubował, kosiž na šwěcže běchu, tak jich lubowasche hacž do šónza. Jana 13, 1. — K. 100, 9. — Mark. 14, 10—21. — Psalm 111.

Šchwórtk, Šelenn šchwórtk, 25. měrza: Ša šym wino- wy pjenk, wy šcže halošny; šchtož wostanje we mni a ja we nim, tón pschinješe wjele šłodow. Jana 15, 5. — K. 277. — Jana 13, 1—25. — Psalm 111, 1—5.

Šjatk, Šzichi šjatk, 26. měrza: Jesuž šawola š wulkim hložom a džesche: Wótče, ja porucžu šwoju dušchu do two- jeju rukow. Luk. 23, 46. — Luk. 23, 33—48. — Šej. 53, 1—8. — Šdnž dyrbja wotšal czahncž, šo njedžel wote mnje, šhnył na pomož mi štanncž, hdyž šmjercž mie czwiluje, hdyž budže najštyšnišcho mi tehdy we wutrobje, mi ššew šo naj- trošchtnišcho dla šwojej šštyšnosče. K. 106, 9.

Šsobota, 27. měrza: Šosef š Arimathije pschihedich š Pilatej prošesche psche czěło Šesušowe; a wón wša jo dele, šawali to šame do czššteho šlatu a položi jo do wurubaneho rowa, w kotrymž hišcže nihdy ništo njeběšche ležal. Luk. 23, 53. — 2. Kor. 13. — Psalm 118, 14—24. — Šesu, cži šo džakuju, šo šy czerpil šamnie; czěło, haj šmjercž žalostnu, wscho šy wažil na mnje. Šdnž jow džak mój šhudny je, tam šo lěpje radži, hdyž Bóh wscheje šmilnosče do njebeš mie šadži. K. 84.

Šištowanje:

K. Š. Š. w D.: Wulki džak! Ša Šudita dostach pał to pschepšdže. Redaktor.

Ša Šutry: K. w K. — Ša Quasimodo: K. w B. — Ša Šij. Dom.: W. we W.